

Књижевни сусрет „Острва и тајне“

Захваљујући већ традиционално доброј сарадњи са уредништвом електронског часописа „зЕтна“, имали смо прилику да у оквиру међународног књижевног пројекта уприличимо сусрет наших ученика са представницима савремене књижевне сцене у Србији.

Књижевна радионица, у склопу које су књижевне текстове „у четири руке“ писали мађарско-српски писци у паровима (Géczí János – Звонко Карановић ; Balázs Attila – Владан Матијевић ; Ladik Katalin – Марија Шимоковић), уз помоћ преводаца Марка Чудића, Иштвана Ладањија, Викторије Радич, Драгиње Рамадански, Сандре Буљановић и Иштвана Беседеша, носила је назив „На Киркином острву“ и одвијала се од 8. до 12. септембра. Организатори пројекта били су Српско књижевно друштво из Београда и сенћански интернет часопис за књижевност *зЕтна*.

На предлог уредника зЕтне, писца и лаурета награде „Јожеф Атила“ Иштвана Беседеша, у свечаној сали школе смо 9. септембра организовали сусрет наших ученика са писцима који су учествовали у радионици.

Тако се нашим ученицима указала несвакидања прилика да се сусретну са лауреатом награда које носе имена великана српске књижевности – Иве Андрића, Меше Селимовића, Борисава Станковића, Исидоре Секулић, награде Кочићево Перо, Кочићева књига, писцем о чијем је стваралаштву написано више од педесет критичких текстова, снимљена два документарна филма, чија су дела превођена на неколико светских језика, добитником НИН-ове награде **Владаном Матијевићем** (романи : *Ван контроле* ; *Р.Ц. Неминовно* ; *Писац издалека* ; *Часови радости* ; *Врло мало светлости* ; збирке прича: *Прилично мртви* ; *Пристаништа* ; песничке збирке : *Не реметећи расуло* ; *Самосвођење* ; драма *Жилави комади* ; књиге есеја *Мемоари, амнезије*).

Гошћа наших ученика била је и **Марија Шимоковић**, песникиња богатог поетског циклуса (збирке песама: *Сам човек* ; *Ишчекујући Јону* ; *Не бој се, ту сам* ; *Мајстор жудње*; *Небески бицикл* ; *Слагање времена* ; *Пољубац Густава Климта* ; *Mariatheresiopolis* ; *Међуречје* ; *Киновар* ; *Кутија од песка* ; *Чувари привида* ; прозне књиге : *Сценографија за ветар* и *Велосипед господина Вермеша*), добитница низа награда, међу којима оних за књигу године, за најбоље књижевно остварење, награде „Др Ференц Бодрогвари“ у више наврата, награде "Бранко Миљковић" и Змајеве награде за поезију.

Ученицима се представио и Звонко Карановић, песник и прозаиста, за ког кажу да је писац изразите урбане осећајности (збирке поезије: *Blitzkrieg* ; *Сребрни сурфер* ; *Мама меланхолија* ; *Extravaganza* ; *Неонски пси* ; *Свлачење* ; *Тамна магистрала* ; *Бокс сет* ; *Најбоље године наших живота* ; романи: *Више од нуле* ; *Четири зида и град* ; *Три слике победе*). Добитник је награде “Лаза Костић”, награде “Биљана Јовановић” за иновативност у књижевности, међународне стипендије за писце немачке фондације „Хајнрих Бел“. Стихови су десетине уврштени антологије.

му превођени на страних језика и у многе песничке

Вуле Журић, писац и председник УО Српског књижевног друштва, који је током књижевног сусрета преузео на себе улогу модератора, добитник је награда : *Српско перо* , *Борислав Пекић*, *Стеван Сремац*. (књиге прича : *Умри мушки* ; *Двије године хладноће* ; *Валцери и сношаји* ; *Катеначо*; романи: *Благи дани затим прођу* ; *Ринфуз* ; *Тигреро* ; *Црне ћурке и друга књига црних ћурки* ; *Мртве браве* ; *Народњакова смрт* ; *Недеља пацова* ; *Српска трилогија*)

Програм
књижевног
сусрета,
који је
носио
поетски
назив
„Острва и
тајне“
обогатили

су и наши ученици, иначе врсни глумци Камерне сцене „Мирослав Антић“, Ђурђина Самарђић и Себастиан Губик, који су говорили стихове и одломке из прозних дела гостујућих писаца.

Марија Шимоковић

Важно је

важно је мазно у подне сред пута срести мирис
шуме како топло опкорачује црвене дудиње
како се љуби са сваким мало згоднијим скакавцем
утире пут сунцу и пегама девојачким
важно је знати имена људи са којима седиш за столом
у јунско поподне и кашиком захваташ њихове уши жудне
и уснама обликујеш форму песме да им се свиди
и изговараш тихо као неко ко се стиди
своје име
важно је човеку поред себе у јунско подне
ставити у руке узицу дана да је он води
и више ниси сама ни ти ни он
важно је дисати полако мирис што шири топлина људске
душе мирис оскоруше и кише што се нагло слила преко
богатог пејзажа
важно је веровати да је у том крају земља тако богата
да када испустиш уздах израста хиљаду пута више
истог дана

и још неке ствари су важне
Толико сам те носила свуда
да више нема места где нисмо заједно
песмом сам те загртала
кроз смежуране путељке сунцокрета

унила с пажњом и љубављу
кроз кишу косу забацивала поносно
вичући твоје име,
давала ветру да ти носи моја шапутања
да ли ме чујеш
да ли ме чујеш
расле су песме и твоје године надлазиле у мени
да бих између кажипрста и палца
ономоћала од чежње и вртоглавице
помињала укус твојих усана, случајно сланих
над светом који је тек полазио да хлеб
свој раздањи

грлице су с крова свањивале у мом дворишту
меко ми главу уз образ трљале
па теби на руку слетале
та рука на жељезу видим је у кестењу
које пршти кроз кишу
волела сам топла кроз густи зрак у којем
падају кестенови
увек испочетка
говорила сам не бој се, ту сам
остајем увек иста као у писмима

јесен је, опет падају грлице у кругу
остављене птице сумњају у правичност оних
што већ путују
да ли ће их сачекати
кроз зиму и осмехе покојег заосталог листа
под стрехом
тражећи близину света неке убоге породице
са жутим фењером
која још уме и разуме љубав

јесен је,
и све почиње да студи кроз ситне прапорце кише
теку виногради успут
док се кестење намешта у шаџи згодније

јесен је, ја ти пишем поново
како ће и октобарске кише оне топле
и погдекад лето у случајном додиру крагне
у скретању иза угла
у сенкама што с вечери расту испод лишћа
... и тако јесен путује фијакером
док лето догорева над задњим точком у
лампашу
а кестење почиње да дише отварајући се...

П.С. помињеш ли ме некад
с љубављу и поверењем
пред спавање?